

„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jóságokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászon, ami a földön csúszik-mászik. Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.”
1Móz 1, 26-27

„Akkor forrás fakadt a földből, és mindenütt megöntözte a termőföld felszínét. Azután megformálta az Úristen az embert a föld porából, és az élet leheletét lehelte az orrába. Így lett az ember élőlény.” 1Móz 2,6-7

„ És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.” 1Móz 1,31

Gondolat

Isten a saját képmására teremtett mindannyiunkat. Nem másra, mint a Szentháromság képmására teremtettél. Életed hordozza a keresztt útját, küzdelmét és fájdalmát is. Isten gondolt az útra, melyen jársz, mikor formált téged. Szeme előtt van mindaz a fájdalom, hiány, amit megtapasztaltál, és mindaz az öröm is, amelyben részed volt. Gyönyörködik benned. Mikor formált, örömmel formálta a tagjaidat és a személyiséged is. Örömet lelte abban, mikor téged kitalált, egyetlen egyet alkotott belőled. „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.”

Feladat

Először nyitott szemmel ismerkedj a földdel! Érezd meg, hogy milyen az állaga, a tapintása, vizsgáld meg, hogy milyen mértékben formázható a kezedben. Lassan barátkozz meg vele, játssz vele!

Mikor már a homok érintése hatni kezd rád, akkor behunyt szemmel is folytathatod. Gondolj arra, hogy mikor Isten formált téged, milyen közvetlenül ért hozzád!

Engedd meg magadnak azt a önfeledtséget, lelkesültséget, amivel Isten is kitalálta, hogy te pontosan milyen legyél. Isten örömmel forgatott téged a szívében, beleadta magát, s olyanná formált, amilyen éppen most vagy. „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.”

Imádság

A lapon található egy imádság, mellyel elcsendesülve Isten felé fordulhatsz.

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.”

Zsolt 23

Gondolat

Az életünk olyan, mint egy ösvény: átvezet napsütéses réteken, de olykor árnyékos völgyekben is időznünk kell. Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy Isten csak akkor kísér, mikor minden rendben megy. A zsoltáros mégis azzal a bölcsességgel tekint vissza az útjára, hogy biztos benne: Isten mindig vele volt. Ez rád is igaz, Ő azokat a dolgokat is számon tartja, amiket te már nem tudsz. Mikor Isten kezéből tudod elfogadni a szenvedést, az mindig egy mélyebb felismeréshez vezet. Megtapasztalhatod, hogy Isten jelenléte a gyógyulás és az öröm forrása.

Isten gazdagon megajándékoz téged kapcsolatokkal, élményekkel, tapasztalatokkal, melyekről te döntheted el, hogy hogyan szeretnél élni velük. Az emlékezés folyamata pedig a felszínre hozza, hogy hogyan érzed az Ő jelenlétét az életedben.

Feladat

A) Írj egy listát: „miben szűkölködöm?” és „miben bővülök?”

A listára tekintve próbáld megválaszolni a következő kérdéseket! Önmagad számára le is írhatod.

Ezek közül mi segít vagy mi akadályoz téged abban, hogy az Isten kezében formálódhassam?

B) Az asztalon találsz tükröt, a feladatod, hogy nézegesd az arcod! Alaposan figyeld meg az arcod vonalait, barátkozz a ráncaiddal, vonalaiddal!

A megtett életút hogyan tükröződik az arcodon? az örömök és fájdalmak milyen nyomot hagytak?

Mit láatsz? Kire hasonlítasz? Milyen genetikai örökség látszik rajtad? Milyen érzéseket kelt benned?

Elfogadható ez számodra? Mit kérdeznél Istentől ezzel kapcsolatban?

A lapon található imádsággal fordulj Istenhez!

„Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.”

Ézs 53,2-6

„Tizenkét órától három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig közepén kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt.”

Lk 23,44-46

Gondolat és feladat

Miért tette Jézus ezt? Miért áldozta magát?

Mindannyiunkban vannak keménységek, formálatlan területek, önigazságok, ahol az „Isten sem várhatja, hogy változzam”. Mikor kezedbe veszed ezeket a tárgyakat, gondolj arra, hogy Isten így veszi kézbe az életedet. Ő nem ijed meg a benned lévő fájdalomtól, haragtól, keménységtől, ezért neked sem kell. Istened, az Úr, nem kíméli magát, megvérzi magát, mert szeretett alkotásáról van szó: rólad.

Feladat

Óvatosan érintsd meg a kihelyezett tárgyakat, és gondolj arra, hogy bűneink mennyire sebzik Jézus a kereszten, hogy ez mekkora fájdalom!

Imádság:

Köszönöm, Istenem, hogy az igazságosságnál nagyobb a kegyelmed akkor is, mikor rólam van szó, mikor rám gondolsz! Köszönöm, hogy nem mondasz le rólam, és formálsz engem, még akkor is, mikor nem illeszkedem szelíden a kezedbe. Uram, át akarom adni neked azokat a dolgokat, amelyek megkötöznek, amelyek irányítanak, amelyek rombolnak engem és a kapcsolataimat is.

Én nem tudok velük mit kezdeni, nem tudom megszelídíteni ezeket, de Te igen.

Milyen nagy dolog, Uram, hogy a megrepedt nádszálat Te nem töröd össze, hogy a esetlenségeimet nem kell takargatnom előled.

„Azután Jerikóba értek, és amikor Jézus tanítványaival és nagy sokasággal kifelé ment Jerikóból, egy vak koldus, Bartimeus, Timeus fia ült az út mellett. Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus az, így kiáltott fel: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam! Többen is rászóltak, hogy hallgasson, ő azonban annál inkább kiáltozott: Dávid Fia, könyörülj rajtam! Jézus megállt, és ezt mondta: Hívjátok ide! Odahívták a vakot, és ezt mondták neki: Bízzál! Kelj fel! Hív téged! Ő pedig ledobta felsőruháját, felugrott, és odament Jézushoz. Jézus megkérdezte tőle: Mit akarsz, mit tegyek veled? A vak ezt mondta: Mester, hogy újra lássak. Jézus pedig így szólt hozzá: Menj el, a te hited megtartott téged. És azonnal visszanyerte látását, és követte őt az úton.”

Mk 10, 46-52

Gondolat

Bartimeustól azt tanulhatjuk, hogy nem mond le a gyógyulás lehetőségéről, nem lehet elhallgattatni a szíve mélyéből felszakadó kiáltást. Bartimeus hisz a Gyógyítóban. Hitvallása ugyanolyan erőteljes, mint maga a kérés az: a Messiás-Király megjelenése Isten Országát hozza el. Ő hisz abban, hogy Isten országában számára is elérhető a gyógyulás. Isten ma is gyógyít. A gyógyulás célja, hogy azzá válj, akivé Isten megálmodott téged, és hogy betöltsd azt a küldetést, amire téged személyesen elhív. Ehhez gyógyulásra van szükséged.

„Mit akarsz, mit tegyek veled?”-kérdézi Jézus.

Feladat

Írj saját imát, kezd a saját hitvallásoddal!

Ki neked Jézus? Bartimeus számára Dávid Fia volt: Messiás-Király. Te hogyan tekintesz Jézusra?

Fogalmazd meg szíved lemélyebb vágyát! Miben kérnéd Isten gyógyító erejét!

„Hallottátok, hogy megmondatott: „Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.” Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek, mert ő felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a pogányok is? Ti azért legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.”

Mt 5, 43-48

Gondolat

Isten továbblépett az igazságosságán azzal, hogy elküldte az életünkbe Krisztust, hogy utat nyisson Önmaga felé. Ezen az Úton haladva minket nem köt már az igazságosság, a bosszú, az érdem mértéke. Jézus Krisztus gyógyítása szabadságot ad arra, hogy a fájdalmaid, hiányaid és veszteségeid ellenére is képes legyél megélni kapcsolataid harmóniáját. Mikor életedet Vele tervezed, éled, kiapadhatatlanul gazdag lehetsz szeretetben. Ő bármikor elérhető számodra, segítségül hívhatod, és az Ő erejéből félelem nélkül, bátran lehetsz nagylelkű, mikor

Isten megérdemli, hogy hálából kedves légy, szeretettel és elfogadással legyél magad felé, és gyermekei felé is.

Feladat

Az ötödik állomás a kapcsolataiddal való találkozás feladatát hozza eléd. Egy kis gondolkodás után, emelj ki egyet azokból az emberekből, akikkel kapcsolatban negatív érzéseket találsz magadban. Az asztalon található fonalak közül, 1) válassz olyan színűt, amely leginkább illik hozzá, 2) válassz egy fonalat magadnak is! Az asztalon találsz olyan gombolyagot is, mely vastagabb vagy más anyagú. 3) Ezek közül találd olyat, amely Istent fogja jelenteni!

A feladatod, hogy rendezd ezeket a szálakat, miközben összefonod őket. Ezt úgy tudod megtenni, ha

- először minden szálból vágysz egy asztalnyi hosszúságú darabot,
- az egyik végére kötsz egy csomót,
- az így összekapcsolt szálakat pedig a kottatartó állványhoz kötöd.

Fonás közben pedig a lapon található kérdéseknek enged meg, hogy vezessék a gondolataidat!